

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΜΑΣ

Πές

όλα ἀλλιῶς
ὄχι ἔτσι
ὅμως ὁμορφα

ὅπως ὅλος ὁ κόσμος
κι ὅπως (: ἔλα ξέρεις, εἶσαι, νὰ σε, νά!).

Πές

λάθος ὅλα
κακὸς ὁ τρόπος μας
ὅλα τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας
τῆς ζωῆς τους
ὄχι τῆς ζωῆς.

Πές

καλημέρα
γεια ἐνώπια
ἐνώπιος
αὐτὸ τὸ νέο, τὸ οἰκεῖο, τὸ γνωστὸ
τὸ γνωστὸ

Πές

ὄχι φώτιση
ὄχι ἀποκάλυψη,
ζωὴ ζωοποιοῦσα μας
παρουσία ἡ οὐσα
ἡ.

Καὶ φύγε. Κι ἔλα. Πάντα ἐδῶ. Πάντα ἐδῶ
σ' ἔχω μ' ἔχεις
εἴμαστε

καλημέρα γεια ἀγάπη κόσμε λουλούδι
λουλουδένιος

ὄχι ξαφνικὸ
ἀπὸ ποῦ ἀπὸ τί γιατίι μὲ τί
πραγματικὸ

εγὼ
δηλαδὴ ἐσὺ δηλαδὴ ἐμεῖς δηλαδὴ ληθαλὴ λαθαλὴ
λουλούδι

ἀργὸ ἔλα νὰ νάτο

πές
μὴν πεῖς πές
μὴν πεῖς